

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie przeciwko **M.K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 3 marca 2026r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 9 grudnia 2025r. o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku SO w Zielonej Górze z dnia 19 września 2025r. w sprawie sygn. akt VII Ka 624/25

na podstawie art. 437§1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Skazany M.K. poczynając od 16 października 2025r. wysłał do Sądu Okręgowego w Zielonej Górze szereg pism (też z 22.10.2025r., 5.11.2025r., 27.11.2025r.), w których wskazał, że nie zgadza się z wyrokiem tego Sądu, który zapadł w następstwie przeprowadzenia postępowania odwoławczego, a obrońca nie poinformował go o tym, że orzeczono wobec niego dwie kary łączne (roku i 8 miesięcy oraz 5 miesięcy pozbawienia wolności). Skazany nie był też doprowadzony na rozprawę o wydanie wyroku łącznego przed Sądem Rejonowym.

Przewodniczący Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Zielonej Górze w dniu 9 grudnia 2025r., zarządzeniem, na podstawie art. 530§2 k.p.k. i art. 429§1 k.p.k., odmówił przyjęcia osobistej kasacji skazanego.

Skazany zaskarżył (pismami z 15 i 16 grudnia 2025r.) to zarządzenie, podnosząc, że nie został poinformowany o treści wyroku przez sąd, a z obrońcą z urzędu nie miał kontaktu.

Zarzuty podniesione w zażaleniu nie mogą być uznane za skuteczne.

Przed wszystkim wskazać trzeba, że wyrok Sądu Okręgowego wydany w wyniku rozpoznania apelacji jest prawomocny i nie przysługuje w zwykłym trybie prawo do zaskarżenia go. Skazany może skorzystać natomiast z nadzwyczajnych środków zaskarżenia – kasacji lub wniosku o wznowienie postępowania. W tym przypadku, skoro skazany nie wskazuje na bezwzględne przesłanki odwoławcze ani nowe okoliczności, które ujawniły się już po wydaniu wyroku, ale na ograniczenie prawa do obrony, adekwatnym środkiem byłaby kasacja.

Zgodnie jednak z art. 524§1 k.p.k. termin do wniesienia kasacji dla stron wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. Wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem należy zgłosić w sądzie, który wydał orzeczenie, w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia orzeczenia.

Skazany wniosku takiego nie złożył, nie uczynił też tego w jego imieniu jego obrońca, nie mógł zatem zainicjować postępowania kasacyjnego. Obecnie zaś upłynęły terminy do złożenia tego wniosku.

Aktualnie zatem skazany może albo złożyć wniosek o przywrócenie terminu do złożenia takiego wniosku zgodnie z dyspozycją art. 126§1 k.p.k. (*jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana*) albo zwrócić się o wywiedzenie kasacji w jego imieniu do podmiotu szczególnego wskazanego w art. 521 k.p.k. (Prokurator Generalny albo Rzecznik Praw Obywatelskich).

Na tym jednak etapie postępowania decyzja wydana w zaskarżonym zarządzeniu jest prawidłowa i nie ma podstaw do uwzględnienia zażalenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[WB]

[a.t.]